

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.8. Quàm sit immensa Dei misericordia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

S Hiero-
nym.
serm. de
Assumpt

Dan 9.24,

Hebr. 1. 4.

*speculū eius in charitate. Quia teste S. Hiero-
nymo, gratia omnes, quæ diuisim alijs San-
ctis sunt data, Maria fuerunt simul plenissima
concesse, eò quòd ex ea nasciturus esset au-
ctor ipse gratiarum Christus, qui vt ipse
est Sanctus Sanctorum, voluit vt Mater sua
esset Sancta Sanctarum, hoc est, vt in omni
genere & gradu virtutum & gratiarum ex-
celleret, adeoque etiam in charitate proxi-
mi, quæ ex Dei charitate resultat, fuitque
tanta in ipso conceptionis momento, vt
Angelos, & ipsos Seraphinos superaret. Ita
enim erat digna Dei Mater, digna Angelo-
rum regina: tantò melior ipsis Angelis, san-
ctiorque effecta, quantò excellentius præ illis
(qui serui solum & ministri in domo eius
futuri erant) nomen erat acceptura, scilicet
Matris Dei. Ibi ergò cursum suum cœpit,
quò Angeli suum produxerant & absolue-
rant. Si ergo viuere incipiens iam tot ha-
buit gradus charitatis, misericordiæ, & cle-
mentia, quot in cælo Beati Angeli, eosque
semper auxit, immò duplicauit, & condu-
plicauit; quantam iam in cælo misericor-
diam possidebit?*

VIII. Nemo iam miretur, si Petrum tam gran-
 QVAM SIT dem peccatorem, tam inueteratum, & de-
 speratum

speratum patrocínio suo iuuat. Charitati illius nulla potest iniquitas comparari: cupit enim illa, exemplo Filij, omnes, quales, & quantoscumque peccatores, saluos fieri; & à nullo retrahit suam charitatem. Ex qua vlteriùs licet ascendere ad illam diuinam immensamque Christi misericordiam, charitatem, & bonitatem. Quid multis opus? infinita est. Hinc quid mirum, si Petro tam desperato, si latronibus, si adulteris, si Sodomitis, si Veneficis & Magis, qui illum toties abnegauerunt, potest ignoscere? Vt vna scintilla in totum Oceanum incidens, illico absorbetur & extinguitur, ita in immensum illud mare misericordiae, quidquid incidat peccati, absorbetur. Cogita animo maximum peccatorem, cogita fandos, infandos, idololatrias, atheos, daemonei mancipatos, cogita totum cumulum peccatorum, quae a saeculo commissa sunt, per omnes homines impios, per omnes daemones & damnatos in inferno; si ea omnia scelera vnus homo fecisset, tamen nihil essent ad infinitam Dei misericordiam comparata; longè illa adhuc maior est; parata est ignoscere, si velint ad eam confugere peccatores; patienter

IMMENSAM
DEI MISERICORDIAM
1. Tim. 2.

Mich. 7.
19.

Psal. 68.3.

IMMENSE
MISERI-
CORDIA
ALLICI
HOMINES
AD POE-
NITENTI-
AM.

Osee. 13.
A

expectat poenitentiam eorum, cupiens proijcere in profundum maris omnia peccata nostra, est enim, vt dixi, quidquid vbiq; peccati admissum est ab omnibus, instar scintillæ in pelagus cadentis, si cum misericordia Dei conferatur vndequaue infinita, quæ merito *profundum maris* appellatur. Est enim immensa profunditas misericordiae diuinæ. Venit etiam peccator in profundum, & numquam venit ad terminum malitiæ, dum viuit, potest enim semper profundius descendere: vnde ait: *Infixus sum in limo profundi: & non est substantia. Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.* Sed quocumque descenderit, & vnde sumque orauerit: *De profundis clamaui ad te, Domine;* semper adhuc profundior est misericordia diuina, quæ fundum non habet; nequit exhauriri.

Quàm inexcusabiles igitur erunt, qui hanc tantam Deiparæ, immò qui infinitam Dei misericordiam audiunt, credunt, & tamen negligunt, aut adhuc desperant? Nonnè illis dici poterit: *Perditio tua Israël?* Nonnè isti digni sunt mille gehennis? qui non jam de tot peccatis, quotquot vniquam commissa sunt, & conscij, sed ob futura

tura